

Sygn. akt VU 703/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 lutego 2016 roku

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim, Wydział V Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący SSO Urszula Sipińska-Sęk

Protokolant st. sekr. sądowy Zofia Aleksandrowicz

po rozpoznaniu w dniu 4 lutego 2016 roku w Piotrkowie Trybunalskim na rozprawie

sprawy z wniosku Z. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o emeryturę górniczą

na skutek odwołania Z. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 9 kwietnia 2015 r. sygn. (...) SP (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt VU 703/15

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 kwietnia 2015 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. odmówił Z. K. prawa do emerytury górniczej z tytułu ukończenia 50 lat z uwagi na brak wymaganego okresu pracy górniczej wynoszącego co najmniej 25 lat. W uzasadnieniu organ podniósł, że do dnia 22 października 2014 roku wnioskodawca udokumentował jedynie 8 lat, 8 miesięcy i 21 dni pracy górniczej (wobec wymaganych 25 lat) wymienionej w art. 50 c ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Do stażu pracy górniczej nie zaliczono skarżącemu okresu pracy od 4 kwietnia 1986 roku do 30 listopada 2005 roku z uwagi na to, że stanowiska operatora ciągnika, operatora maszyn budowlanych nie figurują w załączniku nr 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Ponadto organ rentowy wskazał, że wnioskodawca nie wykonywał pracy górniczej stale i w pełnym wymiarze, gdyż zgodnie z nadesłanymi wyjaśnieniami zajmował się przewozem brygad roboczych.

W dniu 15 maja 2015 roku pełnomocnik wnioskodawcy Z. K. złożył odwołanie od w/w decyzji, w którym wniósł o jej zmianę i przyznanie wnioskodawcy prawa do emerytury górniczej, po zaliczeniu do pracy górniczej okresu pracy od 4 kwietnia 1986 roku do 30 listopada 2005 roku w (...) B. z siedzibą R., gdyż w całym w/w okresie wykonywał prace operatora sprzętu technologicznego na odkrywce.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Postanowieniem z dnia 11 czerwca 2015 roku Sąd Okręgowy w Gliwicach w sprawie VIII U 833/15 uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy z odwołania Z. K. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. i przekazał ją do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Piotrkowie Tryb. Wydziałowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zgodnie z właściwością miejscową i rzeczową.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny :

Wnioskodawca Z. K. urodzony w dniu (...),
w dniu 4 listopada 2014 roku wystąpił do organu rentowego z wnioskiem o przyznanie prawa do emerytury górniczej.
Wnioskodawca nie jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego.

(dowód: wniosek o emeryturę k. 2-4 akt emerytalnych)

Organ rentowy zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej ogółem 8 lat, 8 miesięcy i 21 dni tj. okres pracy od 1 grudnia 2005 roku do 22 października 2014 roku w (...) z siedzibą w R..

Organ rentowy nie zaliczył wnioskodawcy do pracy górniczej okresu od 4 kwietnia 1986 roku do 30 listopada 2005 roku, ponieważ stanowiska operatora ciągnika, operatora maszyn budowlanych nie figurują w załączniku nr 2 Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994 roku.

(dowód: decyzja z dnia 9 kwietnia 2015r. k.45 akt emerytalnych, odpowiedź na odwołanie k.8-9)

Z. K. od dnia 4 kwietnia 1986 roku do 31 grudnia 1998r. był zatrudniony w (...). Z dniem 1 stycznia 1999r. przedsiębiorstwo zostało sprywatyzowane i wnioskodawca stał się z mocy prawa pracownikiem (...). Obecnie pracodawcą wnioskodawcy jest (...) z siedzibą w R..

(dowód: umowy o pracę z dnia 4 kwietnia 1986 roku k. 1 i z dnia 17 kwietnia 1986 roku k.6 w aktach osobowych część B, świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 8 akt emerytalnych)

W okresie od dnia 4 kwietnia 1986 roku do dnia 16 kwietnia 1986 roku wnioskodawca był zatrudniony na podstawie umowy o pracę na okres próbny. Pracował na Oddziale (...) na stanowisku operatora ciągnika K.. Od dnia 17 kwietnia 1986 roku wnioskodawca kontynuował zatrudnienie na podstawie umowy o pracę na czas nieokreślony na tym samym stanowisku i oddziale. Przez pierwszy miesiąc był szkolony przez W. G. na operatora ciągnika K.. Później już pracował samodzielnie jako operator ciągnika.

W dniu 1 czerwca 1988 roku wnioskodawca otrzymał angaż na stanowisku operatora maszyn budowlanych i na takim stanowisku pracował do 31 grudnia 1991r.

W okresie od dnia 16 maja 1991r. do dnia 13 czerwca 1991r. wnioskodawca przebywał na bezpłatnym urlopie.

Od dnia 1 stycznia 1992 roku wnioskodawca otrzymał angaż na stanowisko operatora sprzętu technologicznego na tym samym oddziale.

Z dniem 1 maja 1995r. wnioskodawca został przeniesiony na oddział (...), bez zmiany zajmowanego stanowiska pracy.

(dowód: umowy o pracę z dnia 4 kwietnia 1986 roku k. 1 i z dnia 17 kwietnia 1986 roku k.6, angaż z 1 czerwca 1988k. 8 w aktach osobowych część B, angaż z dnia 22 stycznia 1992 roku k.13, charakterystyka stanowiska pracy k. 26 akt emerytalnych, karta obiegowa zmiany – k. 17 akt osobowych, angaż – k. 18 kat osobowych, zaświadczenie pracy z 31 stycznia 2002r. – akta osobowe)

Wnioskodawca na stanowisku operatora ciągnika K. na oddziale (...) w okresie od dnia 4 kwietnia 1986r. do 30 kwietnia 1995r. wykonywał prace przy obsłudze ciągnika K. tj. :

- transportowanie brygad ucinających rury studni głębinowych znajdujące się na poziomach roboczych maszyn podstawowych- koparek;
- wyciąganie uciętych rur z poziomów roboczych maszyn podstawowych- koparek;
- dowożenie i zwożenie rur odwodnieniowych szybkozłącznych na poziomach roboczych maszyn podstawowych;

- dowożenie i zwożenie taśm wulkanizacyjnych maszyn podstawowych i przenośników;
- transport wozów wulkanizacyjnych;
- dowożenie i zwożenie bębnow napędowych i silników elektrycznych stacji napędowych;
- dowożenie, zwożenie i przeciąganie członków przenośnikowych;
- transport agregatów prądotwórczych do zasilania maszyn podstawowych, stacji napędowych na przesuwce i stanowisk wulkanizacyjnych;

Prace te zajmowały skarżącemu łącznie 5 godzin, postoje technologiczne zajmowały 1,5 godziny, dojazd do i z odkrywki zajmował około 1 godziny, a codzienne obsługa 0,5 godziny.

(dowód: charakterystyki stanowiska pracy k. 26 akt emerytalnych, k.44 akt sprawy)

Z dniem 1 maja 1995 roku wnioskodawca został przeniesiony na Oddział (...) (...), gdzie pracuje do chwili obecnej.

Wnioskodawca w okresie od 1 maja 1995r. do 31 marca 1999r. obsługiwał ciągnik wielogabarytowy (...) (na stanowisko operatora sprzętu technologicznego), od 1 kwietnia 1999 r. do 30 listopada 2005r. ciągnik terenowy URSUS U- (...) (na stanowisku kierowcy ciągnika) , a od 1 grudnia 2005 roku ciągnik wielogabarytowy (...) (na stanowisku operatora sprzętu technologicznego do 16 listopada 2006r., a od 17 listopada 2006r. na stanowisku operatora sprzętu technologicznego i pomocniczego na odkrywce w związku ze zmianą nazewnictwa stanowiska pracy przez pracodawcę).

(dowód: angaż dnia 2 maja 1995 roku k.18, w aktach osobowych część, angaż z dnia 1 kwietnia 1999 roku k.24 w aktach osobowych część B, angaż z dnia 30 listopada 2005 roku k.37 w aktach osobowych część B, charakterystyka stanowiska pracy k. 27 akt emerytalnych, wnioski o zmianę stanowiska pracy k.44 w aktach osobowych część B, angaż z dnia 29 grudnia 2006 roku k.45 w aktach osobowych część B)

Ciągniki, które obsługiwał wnioskodawca pracując na oddziale (...) są wyposażone standardowo, ale ich konstrukcja techniczna pozwala na szerokie spektrum ich zastosowania. Ciągnikami tymi można ciągnąć: przyczepy uniwersalne, samowładowcze, elektrownie polowe, przyczepy układające kable energetyczne, kompresory, przyczepy do przewozu brygad roboczych itp. Ciągniki te mogą mieć podwieszane na tzw. trzypunktowym układzie zawieszenia narzędzi specjalistyczny osprzęt – np. agregaty smarownicze, ładowacze itp. Mogą one stanowić napęd mechaniczny za pośrednictwem wału odbioru mocy ((...)) dla różnych urządzeń specjalistycznych np. pomp różnego przeznaczenia, rozsiewaczy itp. Ciągnikami tymi można wykonywać prace tzw. metodą zrywkową tj. przeciąganie na odpowiednio wykonanych ciągnach rur, kolumn filtracyjnych odwodnienia, członów przenośników taśmowych, odcinków taśmy przenośnikowej, pontonów stanowiących podstawy stacji przenośnikowych, stacji elektrycznych na płozach itp. Ciągniki wielogabarytowe typu (...) i (...) współpracują ze specjalnej konstrukcji przyczepami (...) 2-25, (...) 2-25 do zwijania i transportu technologicznego taśmy przenośników, które stosowane są tylko w górnictwie węgla brunatnego.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy k. 27 akt emerytalnych, k.23-24 akt sprawy)

Ciągniki: K., (...), które obsługiwał wnioskodawca, to ciągniki kołowe wyposażone w podnośnik oraz wał odbioru mocy. Podnośnik służy do podnoszenia i przeciągania różnego rodzaju urządzeń i materiałów. Wał przekazu mocy służy do napędzania agregatów smarowniczych i olejowych.

Wnioskodawca w okresie pracy na oddziale (...) i (...) pracował na wszystkich oddziałach, które znajdowały się na odkrywce tj.: elektrycznym, odwodnieniowym, mechanicznym, wulkanizacyjnym oraz górniczym. Sztygar decydował o tym, na którym oddziale danego dnia pracował wnioskodawca.

Na oddziale elektrycznym (TE), który zajmował się budową linii elektrycznej naziemnej, służącej do obsługi maszyn podstawowych, wnioskodawca przy pomocy podnośnika, w który był wyposażony ciągnik przestawiał, ustawiał i poziomował kontenerowe stacje, przeciągał kable elektryczne oraz słupy elektryczne.

Na oddziale odwodnieniowym wnioskodawca przy pomocy podnośnika, w który był wyposażony ciągnik przeciągał odcięte od studni rury, urządzenia służące do wiercenia studni i jej odwodnienia, przesuwał kolektory wodne (stalowe albo plastikowe rury o średnicy od 400 do 1000 cm), dociągał, układał i pasował rury stalowe dużych średnic – budowanych kolektorów wodnych, likwidował studnie odwodnienia w głębinie na poziomach wydobywczych wyciągał rury złomowe po zlikwidowanych studniach.

Na oddziale mechanicznym wnioskodawca za pomocą wałka przekazu mocy, w który był wyposażony ciągnik, napędzał agregaty smarownicze i olejowe w ten sposób, że podpinał urządzenie do wałka mocy, podjeżdżał, ustawiał się, a następnie podawał olej lub smar. Zajmował się również podnoszeniem przy pomocy podnośnika urządzeń górniczych.

Na oddziale wulkanizacyjnym przy pomocy podnośnika, w który był wyposażony ciągnik wnioskodawca wciągał taśmy na przenośniki stałe lub przesuwne, wałował taśmy przenośnikowe tzn. związał taśmę przy użyciu ciągnika w zwój oraz transportował taśmy.

Na oddział górniczy wnioskodawca był oddelegowany, gdy była awaria maszyny podstawowej, żeby ją przeciągnąć i podpiąć do wałka przekazu mocy.

Wnioskodawca przy użyciu podnośnika zamontowanego na ciągniku transportował (przeciągał) maszyny i urządzenia górnicze umieszczone na saniach lub pontonach na inne miejsce na odkrywce oraz je ustawiał.

(dowód: charakterystyka stanowiska pracy k. 44 -45 akt , k. 23-24,akt sprawy oraz 26-27 akt emerytalnych, zeznania L. P. protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2015 roku 4 minuta 49 sekunda - 21 minuta 47 sekund, zeznania W. G. protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2015 roku 21 minuta 47 sekund-36 minuta 37 sekunda, zeznania G. K. protokół rozprawy z dnia 10 listopada 2015 roku 36 minuta 37 sekunda-47 minuta 46 sekunda)

W okresie od 1 stycznia 1988 roku do 28 lutego 1998 roku wnioskodawca nie otrzymywał dodatku stykowego z tytułu podmiany na stanowisku pracy, a w okresie od 1 marca 1998 roku do 30 listopada 2005 roku nie był mu wypłacany dodatek za prace w godzinach nadliczbowych z tytułu podmiany na stanowisku pracy przy urządzeniach (...).

W okresie od 1 marca 1989 roku do 30 listopada 2005 roku wnioskodawca pobierał dodatek za prace na odkrywce.

(dowód: pismo pracodawcy z dnia 21 września 2015 roku k.27, pismo pracodawcy z dnia 17 grudnia 2015 roku .40-41)

Powołana przez pracodawcę wnioskodawcy Komisja Weryfikacyjna na posiedzeniu w dniu 3 kwietnia 2014 roku ustaliła, że Z. K. w okresie od 1 kwietnia 1999 roku do 30 listopada 2005 roku stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, wykonywał pracę górniczą. Komisja weryfikacyjna wskazała, że pomimo posiadania angaży na stanowisko kierowcy ciągnika wykonywał prace odpowiadające charakterem pracy na stanowisku operatora sprzętu technologicznego i pomocniczego na odkrywce.

(dowód: protokół z posiedzenia k. 19 akt emerytalnych)

W dniu 22 października 2014 roku (...) z siedzibą w R. wystawiła wnioskodawcy świadectwo wykonywania pracy górniczej, w którym wskazała, że w okresie zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę górniczą od 4 kwietnia 1986 roku do nadal na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce wymienione w rozporządzeniu MP i PS z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 poz. 22.

(dowód: świadectwo wykonywania pracy górniczej k. 8 akt emerytalnych)

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki nabycia prawa do emerytury górniczej określa ustawa z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2015r., poz.748 ze zm.).

Zgodnie z art. 50 a ust 1 i 2 ustawy emerytura górnicza przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) ukończył 55 lat życia;
- 2) ma okres pracy górniczej wynoszący łącznie z okresami pracy równorzędnej co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn, w tym co najmniej 10 lat pracy górniczej określonej w art. 50c ust. 1;
- 3) nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa.

Wiek emerytalny wymagany od pracowników: kobiet mających co najmniej 20 lat, a mężczyzn co najmniej 25 lat pracy górniczej i równorzędnej, w tym co najmniej 15 lat pracy górniczej, o której mowa w art. 50c ust. 1, wynosi 50 lat.

Zgodnie z art. 50b w/w ustawy przy ustalaniu prawa do emerytury górniczej uwzględnia się okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą, będące okresami składowymi lub nieskładowymi w rozumieniu ustawy, z tym że okresy pracy górniczej i pracy równorzędnej z pracą górniczą uwzględnia się, jeżeli praca ta wykonywana była co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy.

Z kolei zgodnie z art. 50 c ust. 1 pkt 4 za pracę górniczą uważa się zatrudnienie na odkrywce w kopalniach siarki i węgla brunatnego przy ręcznym lub zmechanizowanym urabianiu, ładowaniu oraz przewozie nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz ***przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych***, a także w kopalniach otworowych siarki oraz w przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń siarki i węgla brunatnego, ***na stanowiskach określonych w drodze rozporządzenia*** przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki i ministrem właściwym do spraw Skarbu Państwa.

Wykaz stanowisk pracy, na których zatrudnienie na odkrywce w kopalniach węgla brunatnego oraz przedsiębiorstwach i innych podmiotach wykonujących roboty górnicze dla kopalń węgla brunatnego uważa się za pracę górniczą zawiera załącznik nr 2 do rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 23 grudnia 1994r. w sprawie określenia niektórych stanowisk pracy górniczej oraz stanowisk pracy zaliczanej w wymiarze półtorakrotnym przy ustalaniu prawa do górniczej emerytury lub renty (Dz.U. z 1995r., Nr 2, poz. 8).

W przedmiotowej sprawie kwestią sporną między stronami było to, czy wnioskodawca posiada wymagany 25-letni okres pracy górniczej. Organ rentowy zakwestionował bowiem, aby w okresie zatrudnienia w (...) w B. (obecnie w (...)) z siedzibą w R.) od dnia 4 kwietnia 1986 roku do dnia 30 listopada 2005 roku wnioskodawca wykonywał pracę górniczą.

Wnioskodawca dysponował świadectwem z dnia 22 października 2014 roku wystawionym przez (...) z siedzibą w R. potwierdzającym fakt wykonywania pracy górniczej w spornym okresie zatrudnienia od 4 kwietnia 1986 roku do nadal stale i w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce wymienionej w rozporządzeniu (...) z dnia 23 grudnia 1994 roku w zał. Nr 2 poz.22. Należy podnieść, że treść świadectwa wykonywania pracy górniczej nie została w sposób prawidłowy sformułowana, gdyż nie określa rodzaju prac, które faktycznie wykonywał skarżąc, jak tego wymaga art. 50c ustawy, a jedynie zajmowane przez niego stanowisko. Tymczasem o uznaniu konkretnej pracy (wykonywanych czynności służbowych) za pracę górniczą

w rozumieniu przepisów emerytalno-rentowych decyduje charakter czynności faktycznie wykonywanych przez pracownika, a nie nazwa stanowiska, protokół komisji weryfikacyjnej czy wreszcie świadectwo pracy. Zatem operator sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce tylko wtedy uzyska potwierdzenie zatrudnienia przy pracy górniczej, gdy na odkrywce w kopalni węgla brunatnego pracował przy urabianiu, ładowaniu oraz przewożeniu nadkładu i złoża, przy pomiarach w zakresie miernictwa górniczego oraz przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych (tak: postanowienie Sądu Najwyższego - Izba Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych z 2012-04-04, I UK 440/11).

Legitymowanie się zatem przez skarżącego świadectwem wykonywania pracy górniczej nie oznacza jeszcze, że rzeczywiście wykonywał on prace górnicze. Świadectwo pracy nie jest dokumentem urzędowym w rozumieniu art. 244 k.p.c., nie korzysta zatem z domniemania prawdziwości i autentyczności, a li tylko dokumentem prywatnym, który stanowi jedynie dowód tego, że osoba która go podpisała złożyła oświadczenie w nim zawarte (art. 245 k.p.c.). Świadectwo pracy samo przez się nie tworzy zatem praw podmiotowych ani ich nie pozbawia.

Organ rentowy zakwestionował powyższe świadectwo, podnosząc że z angażu wynika, że wnioskodawca w spornym okresie nie pracował na stanowisku operatora sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce, ale na stanowisku kierowcy ciągnika, operatora maszyn budowlanych, które nie są wymienione w załączniku nr 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 23 grudnia 1994 roku. Ponieważ organ rentowy zaprzeczał prawdziwości świadectwa co do charakteru wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w spornym okresie (spór dotyczył dokumentu prywatnego pochodzącego od innej osoby niż strona zaprzeczająca), ciężar wykazania prawdziwości tego dokumentu prywatnego w myśl art. 253 zd. 2 k.p.c. spoczywał na wnioskodawcy jako osobie, która chce z tego dokumentu skorzystać.

Wnioskodawca nie sprostął temu obowiązkowi. W spornym okresie – jak wynika z dokumentów osobowych – wnioskodawca pracował na dwóch oddziałach, a mianowicie w okresie od 4 kwietnia 1986 roku do 30 kwietnia 1995 roku na oddziale (...) i w okresie od 1 maja 1995 roku do 30 listopada 2005r. na oddziale (...). Z tym, że pracując na oddziale (...) pracował na stanowisku ciągnika K. (od 4 kwietnia 1986 roku do 30 maja 1988 roku), operatora maszyn budowlanych (od 1 czerwca 1988 roku do 31 grudnia 1991 roku) i operatora sprzętu technologicznego (od 1 stycznia 1992 roku do 30 kwietnia 1995 roku). Pracując zaś na oddziale (...) od 1 maja 1995 roku do 30 listopada 2005 roku na stanowisku operatora sprzętu technologicznego początkowo obsługiwał ciągnik wielkogabarytowy (...), a następnie od 1 kwietnia 1999 roku ciągnik typu (...)

Charakter pracy na oddziale R-7 roku oraz w oddziale (...) Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków: L. P., W. G., G. K. i wnioskodawcy, a także charakterystyk stanowisk pracy z dnia 8 grudnia 2015 roku i z dnia 14 grudnia 2015 roku przedłożonych przez pracodawcę skarżącego.

Prace wnioskodawcy w każdym z tych okresów – jak wynika ze zgodnych zeznań świadków oraz wnioskodawcy – miały jednolity charakter i polegały na wykonywaniu obsługiwanym sprzętem na odkrywce robót na rzecz oddziałów ruchu (...) tj. oddziału (...)

Do stałych obowiązków wnioskodawcy należały prace polegające na przesuwaniu i przeciąganiu maszyn i urządzeń górniczych oraz elementów konstrukcji (taśm wulkanizacyjnych, przenośników, maszyn podstawowych, rur odwodnieniowych, elementów studni odwodnieniowych, kabli elektrycznych, stacji transformatorowych) z jednego miejsca na odkrywce na inne miejsce przy użyciu zamontowanego na ciągniku podnośnika oraz podnoszeniu przy pomocy podnośnika do góry potrzebnych części maszyn i urządzeń górniczych bądź ich części oraz obsługiwanie wałka przekazu mocy, który napędzał agregaty smarownicze.

Wnioskodawca uważa, że wszystkie te prace były pracami górniczymi, gdyż wykonywał je na odkrywce, a praca operatora ciągnika przy pracach górniczych na odkrywce jest pracą górniczą. O ile rację ma skarżący, że praca operatora ciągnika przy pracach górniczych jest pracą górniczą. To już nie można zgodzić się z twierdzeniem, że każda

praca na odkrywce jest pracą górniczą. Ustawodawca do prac górniczych na odkrywce nie zaliczył wszystkich prac, a tylko prace wymienione w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy.

Wśród wymienionych w tym przepisie prac górniczych znajdują się prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Wnioskodawca uważa, że właśnie takie prace wykonywał w całym spornym okresie. Pojęcie bieżącej konserwacji wymaga, aby były to prace mające ścisły związek z konserwacją agregatów i urządzeń. Bieżąca konserwacja to prace bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu. Prace wykonywane przez wnioskodawcę nie miały takiego charakteru. Wnioskodawca nie pracował bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu wydobywczego, a przy jego przemieszczaniu z jednego miejsca odkrywki na inne. Były to podstawowe i stałe obowiązki skarżącego prawie na każdym z oddziałów, na którym pracował. I tak, na oddziale elektrycznym przeciągał stacje kontenerowe, słupy i kable elektryczne, co wiązało się z przesuwaniem się miejsca pracy maszyny podstawowej na odkrywce i konieczności zapewnienia jej zasilania w energię. Prace te nie miały zatem jakiegokolwiek związku z bieżącymi remontami i naprawami sprzętu wydobywczego. Tak samo jak prace na oddziale odwodnieniowym, gdzie skarżący przeciągał elementy studni odwodnieniowych i rury oraz na oddziale wulkanizacyjnym, gdzie transportował taśmy wulkanizacyjne i na oddziale górniczym przy przemieszczaniu maszyn podstawowych. Wbrew twierdzeniom wnioskodawcy do prac górniczych nie sposób zaliczyć prac przy przewożeniu sprzętu na odkrywce, tylko dlatego, że odbywały się one przy użyciu zamontowanego do ciągnika podnośnika. Przemieszczanie sprzętu z miejsca na miejsce, bez względu na to w jaki sposób jest to robione i jakiej nazwy się do jego określenia używa (skarżący i świadkowie określają je mianem przeciągania) oraz bez względu na to, gdzie ono się odbywa, nie jest pracą górniczą w rozumieniu art. 50c ustęp 1 pkt 4. Prace te są pracami stricte transportowymi i charakteru tego nie zmienia fakt ich wykonywania na odkrywce przy pomocy zamontowanego do ciągnika podnośnika. A zatem przemieszczania czy też jak chce wnioskodawca i świadkowie „przeciągania” sprzętu górniczego z jednego miejsca na drugie na odkrywce nie sposób zaliczyć do prac górniczych przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych. Przemieszczanie takowych agregatów i urządzeń z miejsca na miejsce nie ma nic wspólnego z ich bieżącą konserwacją. Bieżąca konserwacja to prace bezpośrednio przy remontach i naprawach sprzętu, a nie prace polegające na przemieszczaniu takiego sprzętu.

Również pozostałe wykonywane przez wnioskodawcę w spornym okresie prace na odkrywce, a polegające na wyciąganiu i zwijaniu taśm wulkanizacyjnych, podnoszeniu do góry na podnośniku elementów remontowanych przez brygady konstrukcji oraz prace przy obsłudze wałka przekazu mocy nie były pracami przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, a li tylko miały pomocniczy charakter w stosunku do prac polegających na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń.

Dodatkowo należy podnieść, że z charakterystyki stanowiska pracy wnioskodawcy na stanowisku operatora ciągnika K. na oddziale (...) w okresie od dnia 4 kwietnia 1986r. do 30 kwietnia 1995r. wynika, że nie tylko transportował maszyny i urządzenia na odkrywce (dowożenie i zwożenie rur odwodnieniowych na poziomach roboczych maszyn podstawowych, dowożenie i zwożenie taśm wulkanizacyjnych maszyn podstawowych i przenośników, transport wozów wulkanizacyjnych, dowożenie i zwożenie bębnow napędowych i silników elektrycznych stacji napędowych, dowożenie, zwożenie i przeciąganie członków przenośnikowych, transport agregatów prądotwórczych do zasilania maszyn podstawowych, stacji napędowych na przesuwce i stanowisk wulkanizacyjnych), ale także transportował brygady ucinające rury studni głębinowych znajdujące się na poziomach roboczych maszyn podstawowych- koparek, których także nie można zaliczyć do prac górniczych w rozumieniu art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy.

Praca operatora ciągnika (sprzętu pomocniczego i technologicznego na odkrywce) tylko wówczas będzie zatem pracą górniczą jeżeli mieści się w przepisie art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy. Nie można natomiast ciągnika uznać za sprzęt technologiczny wówczas, gdy służył on do wykonywania prac transportowych na odkrywce. Takie stanowisko zajął Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 16 czerwca 2011r. w sprawie I UK 381/10 uznając, że praca kierowcy ciągnika polegająca na przewozie z magazynu do wkopu urządzeń do wulkanizacji taśm, urządzeń elektrycznych do remontu koparek i zwałowarek **oraz transporcie i przemieszczaniu na odkrywce** barakowozów nie jest pracą górniczą

w rozumieniu art. 36 ust. 1 pkt 4 (aktualnie art. 50c ust. 1 pkt 4) ustawy z dnia z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U. z 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.).

Ponieważ wnioskodawca w całym spornym okresie pracując na odkrywce w charakterze operatora ciągników: K., (...) nie wykonywał prac górniczych przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, ani innych prac wymienionych w art. 50c ustęp 1 pkt 4 ustawy, ale prace transportowe na odkrywce oraz prace pomocnicze przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń wydobywczych, które takiego górniczego charakteru nie mają, to nie można zaliczyć mu spornego okresu do pracy górniczej.

Wnioskodawca nie spełnił zatem warunków niezbędnych do przyznania emerytury górniczej. Okoliczności tej nie może zmienić fakt, że świadkowie wykonujący podobne do skarżącego prace otrzymali emerytury górnicze.

Biorąc powyższe pod uwagę, że Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie jako nieuzasadnione.